

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Η ΠΙΟ ΑΓΡΙΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΤΡΑΓΟΔΙΕΣ

Μία πελύκρητη καμπάνια τευ Γάλλου δημοσιευγάφου Άντρε Ρεάν. Το άποτρόπαιο έγκλημα της Μαρίζ Λεφέμπρ. Πώς άπεικεφάλισε την ώμορφη σύνυγο του φίλου της...άπο γήλεια!... Μία τραμερή πεθερά. Πώς έκαψε ιδοκίνο στις μαχαιριές τὸν κακέτυχο γυμπρό της. Ή μικρή στραγγαλισμένη τού Δάσους της Βευλωνίγης. «Ένας παράδειξης έγκληματίας που φέρεται τὰ φευστανία τῆς γυναίκας του, ἀνει τὴν ἑδεσσόνησε, κτλ.

ολογνοειακή ζωή δύο φάντατα δημιορθη και είρηνης, κρύβε καμία φόβο αναπλασια-
κές τραγωδίες, πού δύνανται αναπλασια-
κών την απότροπασμό και τη φρίξη. 'Ο
Γάλλος δημοσιογράφος Αντρέ Ροάν έκανε τε-
λευταντικά μια σχετική καρπάνια με αδύνα-
τη σπουδή, παρεμβαίνοντας στη δικαστική ροή
της Γαλλίας. Καὶ καθὼς δὲ δήπεται, έφερε σὲ
μέρη απαρτεμένης πόλησης

φως καταπληκτικά πράγματα.
«Ο άνθρωπος, γράτει ό κ. Ροάν, είνε βέ-
βαια τὸ καλύτερο....θηρίο τῆς γήινης ζωύγ-

κάτιος. Είναι πολύτιμον· Διασκευές ήσαν αρχαίες, άνεβαίνει στη σπραχτόφωνα και ζέρει να έπιπτασθεί τα τετράποδα στη θέλησή του. Πιστεύει ότι είναι πλασμένος «κατ» εἰλόνα και δημιουργός του Θεός. Τι έγινεώντς λα' Κάτ' ένος δεις αν έξι άρτες και η μόρφωσις του ιστοχωρίου μαρτυρεῖ έναντια του. Τότε μεταβάλλεται σ' άγριο θηρίο. Κομματίζει τον έχθρο των και γονάει το αἷμα του σαν την πιο άγρια τύχη της ζωγράφου. Γιατί διλογείνεται ο άνθρωπος; «Από λάδο, από έζωπον, από ζέλαια, από συμφέρον. Μετά το έγκλημα του διώσις τό χέρι, ιης δικαιοσύνης πέφτει βαρύν στον διώνυ του. Κα' ο άνθρωπος, που είναι πλασμένος «κατ» εἰλόνα και δημιουργός του Θεός, άδηγεται στη λαμπτόσιο ή πάνωγεντες ...

“Η γυναῖκες, φυσικά, είναι καὶ αὐτές ἀνθρώπινα πλάσματα. Δέν μπορούν λοιπόν να ξεργάνουν τόσο αὐτό τὸν τρομακτικό νόμο. Μή τε λενταία μάλιστα στατιστική μᾶς πληροφορεῖ διτὶ ἡ γυναῖκες είναι ή πόσα σαντικές στὴν ἐδίκαιοι τους καὶ διτὶ ἔχαλιταν είνει φοβερές, σαν ναίνει! Γιάνι πεισθῆτε, θα σᾶς δημητρίουν μερικές ἔγκλιματικές ὑπόθεσες, τοῦ ἀναστάτωσαν δὲ καὶ λίγο καρό την Γαλλικὴν γνώμην.

Η Μαρίζ Λεφέντορ, μια πολύ πιονιά Παρισινή, ήλκαζε 55 χρόνων, είχε συμβή στη δικαιοπιά με την κατηγορία διτή είχε δολοφονηθεί την "Αντουανέττα Λεφέντο", την γυναίκα του μοναχούγοντος της. Το ξύγλωμα των διοφάνερων. Η πλούσια Παρισινή είχε σκοτώσει τη νύχτα της, μαζί εγκλιδώνε το τίμιο δονού της σώκογενειάς τους και είχε κάνει μαρτυρική τη ζώη του γενού της. "Ηταν σηλαδή ένα ξέγλυπνα μητροκό παραφοράς. Οι ένορκοι των Κακωγόγ-δεξίων έτομαζόντουσαν λοιπόν νά της μετράσουσαν στο έλαπτο τή πονηρή της, διπάν τά πράγματα άρχονταν νά μπλεκ-κονταν. "Ενας δικηγόρος της πολιτικής άγνωστης, ό κ. Λαζ-θέαν, κατά την διδόταντα την απόθεμα της πολιτικής οικογένειας, ήταν οι

Φεραν, κατά την έκδοση της υπόθεσης κατώθισεν υπόδειξη δι το ίδια μόνο δέν έσανε μιά ξεκίνη ζώνη. Η Μαρίκ
άλλα δι ή παντανα συνέβησε αισθήση στο δικαστήριο, ανέπτυγε τελείως τα επιχειρήματα της, ηπειραπτώντας και άρχοντας γειτονιάς την υπόθεση, ποι
αλλά ήσαν άπλιτοι πανηγύρια.

πλούτον, ποιον φανούσαν, γνώνταν τιδα σποτενή και μιστηριωδής. «Γιαί, λοιπόν, είχε συστώσει ή πλάσπια Παρισινή τηγ ψωμοφετ νήτη της; Ποιοι λόγοι τὴν είχαν ἀναγκάσει νὰ τὴν σφάξῃ κατά τὸν ἀγριώτερο τοπό;» Ήταν ἀποκλειστικά δύο τοπικοί ανθρώποι, οι οποίοι

τέρο τρόπο; Είχε άλλαφοντική νη περιποίησης της;
Αὐτά τὰ ἐρωτήματα απάσχοδαν τόσα τους συνέδονας τοῦ Κακουγιούδικεν. Κι' ἀναγκάσθηκαν νά καλέσουν πρώτα - πρώτα ἔνα φρενολόγον. Ή ἔξειταις δινος τῆς καπογονωστοῦ μάθητες διτὶ ήταν περιφέμα στην ὑγεία της; "Οσο για τὴν ἔνορο κατάθετο στην φύση της, αὐτὸν ἦταν υπομετρία σε περιφέμα μὲ τῆς μητέρας του. Παρεδέχετο δηλαδή κι' αὐτὸς δηλαδή ή γνωράκι του ήταν πανόμενο ἀδόλασις." Ήταν ἀμέτερη μᾶτι σπιτιώσις η είλαν προσχεδιασθή ἡ ἀπολογίες τους; "Ο κ. Φεράν οὗτος, που είλε την θεβαΐδητα διτὶ κάτιον μυστήριον χρηστάν στὴν ἴνθετη αὐτή, ζήτησε αὐτὸν τὸν πόρδορο τοῦ Κακουγιούδικεν στὴν ἰδεια νά ἵποβάλῃ μερικές θωρακίστισι στὸν μὲν Λεγέντο. Τὸν στενοχώρησε δὲ τόσο πολὺ, ὅστις κατόρθωσε νά τὸν ἔχειγεντη, νά τὸν ζάλισε καὶ να τὸν ἀπόσπασῃ δῆλη τὴ φρωτιστική τραγούδια, που ἐπεντυλίκησε στὸ μεγαροῦ τῆς μητέρας του, τῆς Μαρίας Λεγέντο, την νύτα τῆς 22ας Φεβρουαρίου τοῦ 1928.

επένδυση, την οποία ήταν επίσης απόφοιτοι του 1928. Ο Αδόλφος Λεπεύρης ήταν μηχανισός σε μια μεγάλη λεπτοκτήρα εώπιον. Την μάια ησυχη γεωγενειά ζούι και είχε μια μόνον μεγάλη άδυτωμα : Την μπέρδα του. Την άγαποσες υπερβολική ήταν κανείς τό πάν για νά την είναι αστηση. Στην ίδια ήμισιος έπαιξε δρογκότανα μια διωρηφ σχεδιάστρια, ή "Αντουανέττα Μποτί, ποδή ποδής μια έξαιρετη γαρί από συγνατούσες τὸν πλόντο μηχανιστών. Αδόλφος βέβαια δέν άργησε νά τὸ προσέξῃ δε λεπεύρη κι' επέδιωξε νά συνδεθῇ στενότερα μαζί της. "Ετσι, χωρίς νά τό καταλάβει, θην έφοτενθήστη παράφορα. Δὲν μπορούσε πει τό κάνη δίχος έξενήν. Καὶ μᾶς μέρα της ζήτησε νά γίνη γυναῖκα του. Τὸ τριψέρι ζευγάρι, με ἀ τὸ γάμο του, έγκατεστάθη στο μεγαλοποέες μέγαρο τῆς Μορζί Λεπεύρη κι' άρχιστ νά κάνη μια ειδικλική ζωή γεμάτη έφορα και καλή. "Η "Αντουανέττα

δια. Ό μηχανικός φυσικά είχε πάνει πειά νά δείχνη τή ίδια μεγάλη αποσύνθετη στη μητέρα ιου. Την άγνωστη, άλλα τώρα ή γάγη του είχε μωραΐσει καὶ στη γυναῖκα του. Ή Μαρίζ Λεφέμπρο δὲν άφηγε νά τό προσοξέψῃ αὐτό. Κ' ἀπὸ κείνη την ήμέρα ἔγινε συκιθωπή, φερόταν μ' ἄποτομο θρόνο στην θύη της καὶ την θεωρούσε απόντο δέρβη της. Μάλιστα ὁ ἄγιος μηχανικός προσπαθούσαν νά ἔξηγηση την αὐτία της ἀλλαγῆς τῆς μητέρας του. Κυρί ένα βράδι, θετέρα ἀπὸ ένα χρόνο ἀγριώδης, ἀπὸ τὴν μέρα τοῦ γάμου τους, συνέθη ἡ ἀνατριχιαστική τραγωδία. Γυριζόμενης ἀγάνη, δπος πάντα, ἀπὸ τὴ λεπόδη ὦ λεφέμπρο δρύσης τὸ μέγαρο του χωριού ἀπέρρετες καὶ βυθισμένο στα σκοτεῖα. Προσώρωντο ἀνήσυχος στὸ διάδικτον οἴστρο της καυκάζους του, μᾶλις ἡ πάτησε τὸ πόδι τὸν ἐκεὶ κ' ἄναψε τὸ φῶς, βρέθηκε μηρούσα σ' ἐναὶ φρακιαστικὸ θέαμα. Η ἀγαπητέμενη τὸν Ἀντονινάετα ἐπλέε μέσα σὲ μιὰ λάμπεια σκότου. Ο διάρρογόν της είχε ἐπειδὴ τὴν ὥρα που κωμάτων καὶ τῆς εἰλιξ κόψη τὸ κεφαλή μ' ἔναν μπατά τῆς κουνένας, ὃ δύσος βρέθηκε ματωμένος στὸ καλλί. Στὴ γνωτὰ τὸν δωματίου ἀνακάλιψε ἑπάντη τὴ μητέρα του, λιπόθυμη καὶ γευμάτη ἀπὸ μεγάλες κόκκινες κηλίδες.

"Εφερε ἀμέσως τὴν μητέρα του σ.ις αἰδοῖοις του καὶ τὴν γρήστη τί συνέβη. Ή καὶ Λεψίμου τοῦ μετακλήπυτού τότε ἡ αὐλαὶ φυλακτοῦ ἔγκλημα της. Ή Μαρίας Λεψεύτη, βλέποντας μέρα μὲ τὴ μέρα νέα ἔξαρσιν τῆς ἡ ἀγάπη τοῦ γονόν της, ἀπερώσας νά ἐδύνηθη ἔκεινη ποὺ θὰ τὸν πῆρε ἀπὸ κοντά της. Τοῦ βρόδιου λοπῶν τῆς 22ας Φεβρουαρίου ἔδιωξε δό τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό κι' ὅταν ἔμεινε μόνη στο σπίτι, πήγε στηρηστικά ποινία, πήγε τὸν μπαλτά και κατόπιν μήτρα ἀθύρων σ.δ. δοματίου της 'Αντονούνεττας. Η γυναῖκα τοῦ Λεψεύτη κοιμάριαν μὲ αἱμέρην. Η ἔγκληματικὴ μητέρα σήκωσε τότε τὸν μπαλτά και τῆς κατάψερε ἔνα τόσο δυνά ρέγνυσμα στὸν κατάλευκο λαμπτήρα, διότε τὴν ἀποκεφάλισε ...

Τό έγκλημα, φυσά, δεν θρηγήσει ότι ανακαλυψθή από την αστονομία και η Μαρίζ Λεφέπερ κλειστούρα στη φωλακή. Ο άτυχος γυνάς της ήδη πάστρανε την γιατρώση από τὸν θάνατο και γι' ανθρώπουρο πόρο τέραν. Αντή γι' θυσίαν του διώρυξ πάγια χαρένει. "Υστερά από τις αποκαλύψεις τού διηγηθόδον Λοιπή Φεράν, ή κ. Μαρίζ Λεφέπερ, ή διλοφόνος ήπα...μητρική όγκη, καταδικάστηκε σε λοιδού δεσμά και πέθανε ξαστρέα από δύο χρόνια στις φυλακές, από τις κακοποιήσεις και τις στρεγμέσιες.

Μιὰ ἄλλη, ἐξ ἵσου ἐνδιαιτέρουσα οἰκογενειακή τραγωδία,
είναι καὶ ἡ ἀζόλωσθη :

Τὴν 15ην Ιουνίου τοῦ 1930 στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα τοῦ Σαίν - Μαρτέν, παρουσιάστηκε μιὰ γυναικά σαράντα περίπου χρόνων

— Κύριος ἀρχιεφύλακα, τοῦ εἵλεται, δὲ ἀγαπημένος μου γαμπρόδες ἔχει ἐξαπομονώθει.

φανισην δο και διο μερες. Φρονιμα μηπως του συνεδη κανενα δυστυχημα, γιατι δεν έδωσε κανένα σημειο ζωης.

— Μαρίας λέγεται ο γιαννίδης ουάς ; Κωνσταντίνος ο αστυνομικός.
— Μωρής Σαρπανή,
— Έσεις ;

—Λουᾶς Βάμπτο.
—Ποιώ είνε τά χαρακτηριστικά του ;
—Είνε φηλός, με μαδρά μαλλιά, κυνήγι μέντη και με φρίδια πουκά.
Την ήμέρα της έξωφανίσεώς του φωδόντες ένα γκρίζο σιανούτο κωστού.

Ούτε ποτέ έπειτα από την ομάδα των ιερέων στην οποία ήταν ο μάρτυρας της θεοφάνειας, Ελένη ήταν η μόνη που είχε συναντήσει την θεοφάνεια του Ιησού Χριστού μεταξύ των πολλών πιστών που ήταν στην πόλη.

τους δι- από μια σωστή μέγαιρα. "Οτι έψηνε κιριολεκτικώς τό φάρι στά χειλί τηδ γαμπρού της και το βασάνισε, γιατί τόν θεωρούσε ότι ήταν ποι τηδ θανάτου της κόρης της.

—Πώς λέγεται ο γαμπρός της; την ώρα που περιέργοις δέσποιναντας τον δύο ξένους από την πατέρα της

ο ἀστενομικός, που δὲν ήξερε αυτή την γειτόνισσά του.
—Μωρίς, Σαρπινύ, του έπατέρησε η γυναῖκα του.
Ο ἀστικοῦ αγαπητού τύραννος κατέπληκτος ἦτ' αὐτόν τον

Ο αστιφυλακας πηροεις καταπληκτος απ το καθισμα του.
—Μήπως αυ ή η κυρια λέγεται Λουΐς Βάμπτορ ; φωτησε.
—Ποιη την ξέρεις ; άπορης ο η γυναικα του.
—Είχε ξόδιει στην απόγονη με δάναων στα μάτια με

—είχε εδυνει στην αστονομια, να μαζω καπαγγειλη την ξεαφάνιση του γαμπρού της. Αντό, μα την άλληεια, είνε πολὺ περίεργο!...

Λεφέυπρ Ο ἀστυνομικός, σκανδαλίζεται, ἔτοξε νά διαβιβάση στον διωκτή του τιμῆας ο δι τι είχε ἀκούσει ἀπό την γυναῖκα του. Δὲν ὑπῆρχε καμιά ἀμφιβολία διά κατό πολὺ σο- βαφό είχε συμβή στην κατοικία της φίλοστρογγυς πεθερᾶς.

Ἡ Ἀντουανέττα Λεφέρπο

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Τά καλότερα λαγωνικά της ἀστυνομίας ἀνέλαβαν τότε νά ἔχεινάσουν αὐτή την παραδόξη υπόθεσι. Και πράγματι, κατώφθισαν γάλ μασθούν διπά ἔξι ἀκριβῶς μηνών ἡ κόρη της κ. Βάμπτο, ἵνα πολὺ λεπτοκαμμένο καὶ ἀσένεικό καρύτσι, είχε παντευθή μὲν συνοικείου τον Μωρίς Σαρπινίν. Ζούσαν δὲ ἀρμονικά, μέχρι τὴ μέρα πού δὲ Μωρίς, ἀπὸ μᾶ ἀστυναρίας φρόμοι, ζυπνοε δύνατα τῇ γυναικά του σιδήσθος. Φυντεύα δώμας διπά αὐτὸν τὸ χύτευσε μάλιστας μάθασθοι, γιατὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα ἐπεσε στὸ κρεβάτι καὶ μετὰ ἓνα μῆνα πέθανε. Ή μητέρα της πηγαίνε νά τρεπλαθῇ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της. Ἀπάνω δὲ στον πόνο της, συνέλειται μάλιστας τὴν ἀστυνομίαν για τὴν πρᾶξη, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν κρα. σίσης κοντά της καὶ διὰ τὸν βασανότειο. Καὶ πράγματι, δὲ Μωρίς Σαρπινίν ἀρχισε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρια νά ὑποφέρῃ τὰ πάντενα. Ή της Βάμπτο τὸν ἀργεῖν οὐτιστικό, τὸν ἔθρεψε καὶ τὸν ἔχειν σύννεφο παστοπάστο. Σὲ κάθε διαμαρτυρία τοῦ ἀπάντοθος διπά θηταὶ δολοφόνος καὶ διπά τὸ ποτετοντος αἴματος. Στην ἰδία κασσέλη βρέθηκε ἐπίσης μάλιστας τὴν πρᾶξην τοῦ περιοργανιστή της Λοιπῆς Βάμπτο. Ή ἔρενα τὸν ἀστυνομικὸν πράγματι ἀπεκλιψε πολὺ περιέργα πράγματα. Σὲ μάλιστας τὴς κοιζίνας, κάποιο ἀπὸ διάφορα παλέη πούρη καὶ πράγματα, βρέθηκε ἔνας κοπτήρας, σύν σπιλέτιο, τὸν διόπον δὲ Σαρπινίν χρησιμοποιεσε για νά κόρη τὰ φύλλα τῶν βιβλίων του. Ή την σκουριαμένον, ἀλλὰ ἔρεψε καταπάνη λγην ἀνθρωπίνον αἴματος. Στην ἰδία κασσέλη βρέθηκε ἐπίσης μάλιστας τὴν πρᾶξην καὶ ἔνα φτωάρι.

—Τὰ είχε ὁ...καμίανεος ὁ Μωρίς κι' ἐπεριποτείτο τὸν κῆρο τοῦ σπιτιοῦ, είπε σιδήσης ἀστυνομικὸν ἡ κ. Βάμπτο, πού δὲν ἔχεισε διπά είχαν βρῆ καὶ τὸν ἐγκληματικὸν κοπτήρα. Τὰ φύλλα αὖτο τὸ πού ἔχειν οὐτιστική, γιατὶ μοῦ θύμιζαν τὴν παρούσια του.

Οἱ ἀστυνομικοὶ χαμογέλασαν εἰρωνικά :

—Ἄλλος κανεὶς δὲν μενεὶ σ' αὐτὸν τὸ σπίτι ; τὴν φύτησαν;

—Όχι, ἀπάντησε ἡ κ. Βάμπτο.

Τά λαγωνικά της Ἀσφαλείας συνεννοθήκαν τότε με τὸ Η μικρόδω Κάρμεν Μπριούν θέλεια καὶ φύσανταν συγχρόνως ἀπότομα στὴν πρᾶξην γινούνα : —Ποῦ ἔχεις θαμεῖον τὸ ποτίσμα του Μωρίς ; —Γιατὶ τὸν σπότωσες με τὸν κοπτήρα ; —Ηθελες νά ἐδικιλήθης τὴν κόρη σου ;

Η κ. Βάμπτο χλώπασε κι' ἀρχισε νά τρέμη. Γέλος, βλέποντας ὅτι τὸ ἐγκλημά της είχε ανακαλυψθεῖ, ωμολόγησε ότι πράγματι μάλιστας, θύτερα ἀπὸ μάλιστας φαλονεύτια, ἔλει σκούπεται τὸν Μωρίς Σαρπινίν καὶ τὸν είχε δάφει στὸ ἄπογειο του σπιτιοῦ. Επίτη, για νά μήν ἴστησης κανεῖς, πήρε καὶ τὸ δήμρον στὴν ἀστυνομίαν της ἔξαφανοτέντα. Η ἐγκληματική γυναικά πράγματα ἔλεγε ἀλήδεια, γιατὶ βρέθηκε στὸ ἄπογειο τὸ ποτίσμα του Σαρπινίν, χλώρινημένο ἀπὸ τὰ φράγματα τῆς ἀπελπισίας μπτεράς, ποῦ ήθελε νά ἐδικιλήθη τὴν κόρη του...

—Εναὶ ἄλλο οἰκογενειακὸ δράμα, είνε καὶ τὸ ἀζόλονθο : —Εναὶ προὶ δύο ἀστυνομικες-πολιτάρια, ἔνων ἔχαν τὴν ταυτικὴ λευκοτίαν τους στὸ διάσω της Βουλώνης, στάθηκαν ξαφνιασμένοι. Στὴ φύση ἔνδι σένδνονταν ξαπλωμένη μάλιστας πεθαμένη μικρούλα ὡς ἔξι γη-

—Εναὶ ἄλλο οἰκογενειακὸ δράμα, είνε καὶ τὸ ἀζόλονθο : —Εναὶ προὶ δύο ἀστυνομικες-πολιτάρια, ἔνων ἔχαν τὴν ταυτικὴ λευκοτίαν τους στὸ διάσω της Βουλώνης, στάθηκαν ξαφνιασμένοι. Στὴ φύση ἔνδι σένδνονταν ξαπλωμένη μάλιστας πεθαμένη μικρούλα ὡς ἔξι γη-

—Τὸ ἐγκλημα τοῦ δάσους της Βουλώνης ἀναστάτωσε, φραικά, τοὺς ἀστυνομικούς, καὶ ἡ φωτογραφία τῆς μικρούλας δημοπεύτηκε σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες, μῆπος τετράν την γνωρίζει κανεῖς. Καὶ ἀλήθεια, τὴν ίδια καβλέα μέρη παρονταστήκει ἔξαλλη στὴν ἀστυνομία μαζὶ πολὺ φωτεινή κανιά καὶ δηλώσε διτὶ ἡ μικρούλα ήταν κόρη της κι' ὅτι νομαζόταν Κάρμεν Μπριούν. Κατηγόρησε δὲ ὡς δολοφόνη τῆς μικρῆς τὸν σύνηγό της. Πράγματι, καθὼς ἔξαριθμόθηκε, ὁ Ἀντρέ Μπριούν είχε παραστεί κρυφε τὴν Κάρμεν ὡς τὸ δάσος κι' ἐκεῖ τὴν είχε πνιξει, γιατὶ είχε πληροφορηθῆ, βαστερα ὥπερ ἔξη χρόνια συντηρήσεις ζωῆς, διτὶ ἡ γυναικά του είχε πολλούς

φίλους κι' διτὶ τὸ παιδί αὐτὸν δὲν ήταν δικό του. 'Εννοεῖται διτὶ κι' αὐτὸς δὲ ἐγκληματίας βρίσκεται τῷώρα στὰ κάτεργα.

“Εναὶ παρόμιο ἐγκλημα τίταν κι' ἡ ἀποφύπατη δολοφονία ἔνων μεροῦ δέκα μηνῶν ἀπὸ τὴν Σεριανή Ντάνιτ, μάλιστα τοῦ Παρισιοῦ ὑποκόσμου, ἡ ὅποια γάλ μεριές χιλιάδες φράγκα είχε δεσθῆ νά πνιξε τὸ νόστο παιδί ἔνος κατόπιν. Πώλ 'Αρετ! Κι' αὐτή δώμας συνελήφθη καὶ κλείστηκε στὴ φυλακή γιατὶ δεκαπέντε χρόνια.

‘Ιδον ἀκόμη καὶ μάλιστας οὐκογενειακή τραγωδία, ποὺ είχε διωξ ένα πολὺ δετερεύτικό τέλος. Ο 'Ηρος της ήταν ένας Πώλ Γραπά, λογοτεχνης στὰ μάλιστας Γαλλική Τραπέζα. Αυτὸς ἡ ἀνθυπότιτης ήταν τρομερός Σηλαΐδης. Κάθε μέρα ἔκανε τρομακτικές συνένεις ζηλο-υπίας στὴ γυναικά του καὶ της είχε κάνει τὴ ζωή σωστή κόλαση. Εναὶ βράδην ὁ Γραπά γένοιτο στὸ σπίτι του, μέτο τὸ σπίτι νά δώση ἔνα τέλος σ' αὐτὸν...μαρτυροῦ. Γαλ πρότην φράγκα, βοτέρα ἀπὸ τὸ ποτάμιο, τὴν ἔρημη γυναικά του. 'Οταν δώμας πέταν στὸ ποτάμιο, δὲν ἔχει σκηνή η ζηλοτιτας την ἀπόγειαν την σκανάνια. Ή της Γραπά είμειν στὸν τόπο. Μόλις διωξ έγκληματικός της τὸν εἰδὲ νεκρό, τὰ έκανε ἀπὸ τὸ φόδο του καὶ δὲν ἔχεισε τὸ νά κάνη. Σιδήση ἀπελπισία του, για νά μή τὸν γνωρίσουν οἱ ἀστυνομικοί, πέρασε μια τονάλετη τῆς γυναικών του καὶ τόσαρα σκηνών αὖτο τὸ σπίτι του. Τὴν ἀλητική μέρη διωξαν τὸ πρώτον τὸν σπέστητον τὸν πατέρα του. Τὴν ἀλητική μέρη διωξαν τὸν πατέρα του. Καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα του. Πώλ Γραπά άναγκασθηκε στὰ δηλώση τὴν πραγματική του ταῦτητα καὶ ν' ἀποκαλύψῃ τὸ φρικαλέον ἐγκληματικό του :

—Μ' αὐτή τὴν λογοίδια διωξ, ἀντὶ νά ληπτηδοῦν οἱ Παρισιοί, γέλασαν μὲ τὴν καρδιά τους κι' ὁ Πώλ Γραπά, ἀντὶ νά προκλέσῃ τὸν τόπον τους για τὴν τραγωδία του, ἔγινε νούσερο τὸ τέλος των πατέρων των πατέρων τους τῶν θεάτρων καὶ τῶν μωρών· καθώ.

—Ἐπίσης πρὸ μηνὸς ένας νεαρός Παρισιός ζωγράφος ἔδολοφήσης τὴν μηνότη του, γιατὶ τὴν ἔχειν καὶ νόντε πώς τὸν ἀπατᾷ. Τὴν παρέσυρε λουσὸν στὰ μάλιστας ζηλο-υπίας την μένος καὶ τὴς έσπασε τὸ κεφάλι μὲ μάλιστας πέτρα!... Κατόπιν δὲ δράστης γένοιτο σ' οὐ παφιότα του θέλησην ν' αὐτοκτονήσῃ πετάστησε στὸν Σηλαΐδην. Τὸν πρόβλασην διωξ καὶ τὸν έπονον. Καὶ ἀπὸ πλευραίς τους :

—Θέλησα νά πανιών, είπε, γιατὶ έκανα μὲ τρέλλα. Σκότωσα τὴν μηνότη μου! Είμαι διστυγμένος, πολὺ δυστυγμένος... Αὐτήστε με νά πεθάνω!...

Δὲν πέθανε, φάσσο. Ζῆ καὶ περιμένει τὴν δίκην της δίκης του, κλαίγοντας πικρά για τὸ τρελλόν καὶ ἀπάνθιστο ἐγκληματικό του :

—Η οὐκογενειακή τραγωδίας διωξ, ποτὲ τέλος. Γ' αὐτὸν κάθε τόπο τοῦ ἐπιτρεπίδες δημοπεύσιν συνταστικά δράματα καὶ ἀματηρές τραγωδίες. Ετοι πολλές τροχές τελεύτων στὴν ἐποχή μαζὶ τὰ τραφερά ειδῶλα. 'Αν αὐτιβάλλετε, κυττάτετε καὶ τὶς σελίδες τῶν 'Αθηναϊκῶν εἰπημερίδων.

ΑΝΤΡΕ ΠΟΑΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ ΔΙΑΒΑΙΝΕ !...

—Ο πνευματώδης Γάλλος ποιητής καὶ τραγουδός Αλιμπός 'Οζέ ἔ ήταν πάπιτσος καὶ διαρκῶς πειναλέος. 'Αποτάσσει λαπόν νά τρέψη τὴν ζηλο-υπία της διάσω της Βουλώνης, στάθηκαν ξαφνιασμένοι. Στὴ φύση ἔνδι σένδνονταν ξαπλωμένη μάλιστας πεθαμένη μικρούλα ὡς ἔξι γη-

—Εναὶ μακρονός πάπιτσος τους, πάπιτσος καὶ τριλάργυρος, τὸν λιπτήτηκες επιτέλους καὶ τούδος δηνολόγησε δημοπεύσιν συνταστικά δράματα καὶ ἀματηρές τραγωδίες. Ετοι πολλές τροχές τελεύτων στὴν ἐποχή μαζὶ τὰ τραφερά ειδῶλα. 'Αν αὐτιβάλλετε, κυττάτετε καὶ τὶς σελίδες τῶν 'Αθηναϊκῶν εἰπημερίδων.

—Ατυχός, μόλις ἔσπασε δ' Ο'Ζέ στὸ Παρίσι, κηρύγτηκε ἡ Φεβρουαριανή αιματηρή ἐπανάστασης καὶ ἀναγκάστηκε νά ἐπιστρέψῃ τὸν Μασσαλίαν επιστρέποντας καὶ στὸν θεό του τὸ χρηματάσιο του, διπά την προσωπικῶς στην...εἰσπράξαι τὸν ποταμόν του...

—Θαυμάζοντας τότε ἐκείνος τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνεψιού του, ἀφορεί γενικά κληρονόμο τοῦ τὸν 'Οζέ, στὴν ἀπὸ 11 ἔκαποιμέρια χρονιστικά φράγκα κολοσσαία περιουσία του...
* * *

· Η λοιπή Βάμπτο